

Raidījuma Bez Tabu vadītāja Agnese Drunka: Ar hennas zīmējumu gribu sev sakārtotību, mieru un pašapziņu

Acīmredzot ir tā, ja cilvēku redz diendienā, tad pie dažādām niansēm vai izmaiņām viņa izskatā tik ļoti ātri pierod, ka šķiet – tā ir bijis, jau kur tas laiks... Tieši tāpat es domāju par manu kolēģi Agnesi Drunku un hennas zīmējumiem. Tādēļ biju bezgala apjukusi, kad mans iedomātais laika posms – aptuveni trīs gadi, kopš Agnese pirmo reizi Bez Tabu redakcijā visus pārsteidza ar hennas zīmējumu uz rokas, patiesībā ir uz pusi īsāks.

Tas tiešām ir pārsteigums. Acīmredzot tu un henna ļoti labi "sadzīvojas"...

Šā gada ziemā apritēja gads. Pirmā reize, kad ieguvu hennas zīmējumu, notika tad, kad braucu no Latvijas Radio raidījuma *Ģimenes stunda* ciemos pie Ineses Dāvidsones ierakstīt piektdienas "ēst gatavošanas" raidījumu. Man Inese šķita interesanta tāpēc, ka viņa internetā un visos sociālajos tīmekļos sevi pozicionēja kā *hennas guru*. Taču pirms tam es Inesi labi pazinu kā visīstāko biznesa lēdiju... Bet te – pēkšņi redzu, ka viņa ir ājurvēdas speciāliste, vēdiskā astroloģe, hennas guru... Tiklīdz kā es pārkāpu viņas mājas sliekšni, Inese teica: Ejam hennoties. Man toreiz likās, kas tas noteikti nav domāts man. Taču tā pirmā reize bija arī izšķirošā un galvenā...

Uzreiz pēc tam sekoja gan apkārtējo uzmanība, gan hennas smarža, tās sajūtas...es nevaru izstāstīt, bet tajā ir kas

maģisks, un tas ievēl.

Otrā reize, kad apzināti gāju pie Ineses pēc hennas zīmējumu, bija tajā pašā pavasarī, kad braucu strādāt uz pasaules čempionātu hokejā [raidījuma *Bez Tabu* komanda katru gadu veido sižetus un reportāžas no šā notikuma]. Klausoties, ko Inese stāsta, ka henna nav tikai rotājums, bet, ka tam nāk līdzī arī kaut kas neizskaidrojams ... Henna "strādā". Biju dzirdējusi stāstus, ka, uzliekot hennas zīmējumu, pēkšņi cilvēkam atnāk atbildes uz ilgi neatbildētiem jautājumiem, atrisinās

dažādas problēmas utt. Tā kā no pieredzes zināju, ka šajās divās čempionāta nedēļās mūs ar operatoru Rolandu Polīti gaida ļoti saspringts darbs, kura veiksmīgu norisi parasti diktē apstākļu sakritība – izlašu treniņu grafiki, galveno treneru labvēlība vai nelabvēlība pret žurnālistiem, hokejistu garastāvokļi utt., man bija svarīgi, lai visas "zvaigznes sastātos" mūsu labā. Un tici vai nē, bet toreiz viss noritēja kā pa dziedziņu. Rolands pat teica: "Tā ir karma. Tā ir tava henna..." Un viss jau ko savā prātā ieliec, viss notiek... (smejas). Tad arī "viss aizgāja". Uz savu dzimšanas dienu speciāli devos pie Ineses, lai uzglezno dzimšanas dienas laika

zīmējumu ar latvju spēka zīmēm. Katru reizi, pirms es eju pie Ineses hennoties, viņa man vaicā: "Ko tu vēlies?" Tagad jau es atbildu: "Neko jaunu. Savu sakārtotību, mieru, pašapziņu, rāmumu..." Ko nu kurā reizē vajag... Tad viņa piemeklē to zīmējumu un.... Sauciet mani par naivu, bet tad manī ir

tā doma, ka ar šo hennas zīmējumu es sevī "iekodēju" to, par ko ir šis zīmējums. Man ļoti patīk ļauties pašam procesam, kas ir nesteidzīgs. Es bieži vien neskatos, kā viņa zīmē, vienkārši ļaujos... Pēc tam ir patīkami sajust, kā henna nožūst, kā zīmējums ieņem savu īsto krāsu... Jo henna savu īsto toni iegūst tikai 48 stundu laikā. Hennas zīmējuma "dzīve" ilgst aptuveni divas nedēļas. Kad man ir henna uz rokas, tad ģimene ir piefiksējusi, ka es, braucot ar mašīnu, ik pa brīdīm pasmaržoju savu roku, jo man ļoti patīk, kā henna smaržo. Īpaši tā, ko lieto Inese, jo viņa pati gatavo. Es zinu, ka tur ir cukurs, citrona sula,

henna, tēja, dažādas ēteriskās eļļas. Tā smarža mani nomierina...

Arī tava ģimene tagad ir hennas zīmējumu piekritēji...

Es pati neesmu nekāda lielā zīmētāja, bet manai lielākajai meitai Līnai gan ir ķēriens. Tāpēc viņa gāja pie Ineses uz hennas meistarklasēm. Tagad es vispār esmu ekskluzīvā situācijā, ja man sakārojas hennu, tad mēs ar Līnu sameklējam kādu hennas zīmējumu un prasu viņai: "Vari?" Un Līna atbild: "Būs

pagrūti, bet mēģināsim..." Šovasar man nevienu brīdi nebija tā, ka kāda ķermeņa daļa nebūtu apzīmēta ar hennu. Mums vasarās ir draugu festivāls. Man šķiet, ka Līna visu festivāla otro dienu to vien darīja, kā zīmēja visiem hennas zīmējumus. Lai arī maziem bērniem ir visgrūtāk, jo nav pacietības pēc tam hennu nožāvēt, bet zīmējumu ļoti gribas, mana mazā meita Rūta jau ir iemācījusies, ka ir jāsež rāmi, kamēr uzzīmē, pēc tam, – kad nožūst. Arī vīrs, kurš sākumā nespēja pieņemt hennas zīmējumus, tagad, kad mēs – meitenes zīmējam, pienāk un pasniedz savu roku mazam hennas zīmējumam rokas iekšpusē.

Tu sāki ar rokām, bet šovasar redzēju, ka arī uz kājām tev bija henna...

Es ilgi "briedu" tam, lai hennu uzzīmētu arī uz kājām. Ar kājām ir citādāk. Sajūta, – it kā kājās būtu zeķes. Man liekas, ka tas vienkārši ir skaisti... Apgleznot kājas ar hennu īstenībā ir fiziski grūts un ilgs darbs. Kad Inese zīmēja, tad man pat likās: "Varbūt pietiks ar vienu kāju..."

Par skaistumu... Manuprāt, cilvēki dalās divās daļās: vieni, kuriem ļoti patīk, un otri, kuriem ļoti nepatīk. Vienaldzīgo nav...

Jā. To es ļoti jūtu no Bez Tabu skatītājiem. Arī no saviem Facebook sekotājiem. Kad es ielieku savā profilā kādu jaunu zīmējumu, tad vieni saka: "O, cik skaisti...", bet otri: "Kas tās par ķēpām..." Ir bijuši skatītāji, kas saka: "Beidziet taču ķēpāt tās rokas! Nepiedien..." Es to laižu pāri, jo man tomēr šajā dzīvē ir svarīgāk, kā es pati jūtos. Galu galā – tas nav tetovējums. Tas ir uz brīdi, bet pēc divām nedēļām nav nekā.

Man šķiet diezgan neglīts tas laiks, kad zīmējums sāk bālēt un "iet nost"...

Man tā arī šķita sākumā un bija vienīgā nianse, kas nepatika. Tad es atklāju, kā var dabūt to ātrāk nost – gan ar citronu parīvējot, gan pirtī ejot, vai vienkārši ilgāk dušā pabūt. Nu tas ir neizbēgami, ka kaut kādā brīdī viņa iet nost...Taču labā ziņa ir tā, ka pēc tam var sākt domāt par jaunu hennas zīmējumu... ■